

Όσο κι αν μας κόβουν τα άνθη, τ' αγκάθια θα επιστρέφουν κοφτερά.

Στις 21/09/2018 ο Ζακ εγκλωβίζεται σε κοσμηματοπωλείο στην Ομόνοια. Στην προσπάθειά του να απεγκλωβιστεί, πρόθυμοι «πυγμάχοι» ιδιοκτήτες τον λιντσάρουν: τον κλωτσάνε με μανία και πατάνε το κεφάλι του πάνω σε σπασμένα γυαλιά. Η βία αυτή ασκήθηκε με την ανοχή των περαστικών και του επίσημου κρατικού μηχανισμού καταστολής. Μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο όπου διαπιστώθηκε ο θάνατός του! Οι ιατροδικαστές δεν έγραψαν στην αναφορά τους για κανένα ξυλοδαρμό, κάτι που —όπως και τα κεντρικά βίντεο—δε συμπεριλήφθηκε ούτε στην αρχική δικογραφία.

Τα ΜΜΕ πιστά στο ρόλο τους έσπευσαν να «καλύψουν» το γεγονός. Από τη σαπίλα τους αναδύθηκαν δύο κυρίαρχοι λόγοι: 1) Η προσπάθεια απόδοσης συγκεκριμένων χαρακτηριστικών στο θύμα (Ληστής, Нарκομανής—ούτε καν ληστεία ή χρήση ναρκωτικών, αλλά ένας οντολογικός προσδιορισμός) και 2) Μια προσπάθεια δικαιολόγησης του λιντσαρίσματος στη βάση του επιχειρήματος της υπεράσπισης της περιουσίας. Ακόμα παραπέρα, τα ΜΜΕ, εκτός της χυδαίας παραπληροφόρησης, συνεχίζουν να ξεφτιλίζουν τη ζωή: Φτάνουν μέχρι και στο να διεξάγουν απαίσιες δημοσκοπήσεις σχετικά με τη δολοφονία με σκοπό να κερδοσκοπήσουν από το συμβάν.

Οι δύο αυτοί λόγοι φανερώνουν μια γενικότερη ιδεολογία του καπιταλιστικού πλέγματος κοινωνικών σχέσεων. Μια ιδεολογία που εκφράζεται, στη συγκεκριμένη περίπτωση, με μια διττή διαδικασία. Αρχικά, αποτυπώνεται μια ζωή ανάξια να βιωθεί. Κάποιοι έχουν την εξουσία να χαρακτηρίσουν κάποι@ κλέφτη ή ναρκομανή και αυτή η ετεροπροσδιοριστική απόδοση ταυτότητας συνοδεύεται από μια ιεραρχική αξιολόγηση της ίδιας της ζωής. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το όριο της ζωής βρίσκεται από πάνω. Ο θάνατος εμφανίζεται δικαιολογημένος. Η δεύτερη διαδικασία είναι η αναγωγή του εμπορεύματος σε υπέρτατη αξία. Η ίδια η ζωή εμφανίζεται στο λόγο της εξουσίας να εξισώνεται με τα εμπορεύματα· τα εμπορεύματα εμφανίζονται να παίρνουν ζωή και να δικαιολογούν την αφαίρεσή της. Ένας άνθρωπος ξεψύχησε μπροστά στην υποψία ότι έχει «παραβιάσει» την τάξη των εμπορευμάτων. Ένας άνθρωπος δολοφονήθηκε στη βάση παραβίασης ενός καταστήματος/σπιτιού, προστασίας των εμπορευμάτων/παιδιών, εκδίκησης στο όνομα της ιδιοκτησίας/οικογένειας.

Αυτή η αντιστροφή των ρόλων: Η εξύψωση του εμπορεύματος σε βάρος της ίδιας της ζωής, η εξύψωση του ουσιαστικού σε βάρος του ρήματος, αποτελεί καταστατική συνθήκη του καπιταλισμού. Ζούμε εντός εκμεταλλευτικών κοινωνικών σχέσεων, το περιστατικό αυτό δεν είναι μεμονωμένο. Αυτές οι καθημερινές κοινωνικές σχέσεις μάς μετατρέπουν σε εμπορεύματα, μάς μετατρέπουν σε θέαμα και ακόμα περισσότερο όσο εμποτιζόμαστε με την ιδεολογία του εμπορεύματος τείνουμε να αναπαράγουμε έναν κοινωνικό κανιβαλισμό. Όλα τα παραπάνω οδηγούν

στη φασιστικοποίηση των κοινωνικών σχέσεων. Ο θάνατος τ@ Ζακ ενέχει μια τραγική ειρωνεία. Είναι ένας θάνατος που βιντεοσκοπήθηκε. Η ζωή όμως βρίσκεται και πέρα από την κάμερα.

Αυτή την αορατότητα πολέμησε με τα δικά του μέσα @ Ζαχαρίας, η δική μας Zackie Oh παθιασμένη αγωνίστρια υπέρ των καταπιεσμένων, των παριών, των παρείσακτων, των ανθρώπων που η ίδια η κοινωνία τους έθεσε στο περιθώριο. Ο αγώνας της πάντα θα γονιμοποιεί τη μνήμη μας, πάντα θα μας θυμίζει ότι είμαστε όλοι διαφορετικοί και είμαστε όλοι ίσοι.

Ως μέλη του Ασπάλαθου, μιας αυτοοργανωμένης ομάδας που μέσα σε όλα τ' άλλα παλεύει ώστε να γίνει αντιληπτή και δεκτή η διαφορετικότητα, νοιώσαμε την ανάγκη να γράψουμε αυτό το κείμενο. Διότι ο φασισμός δε βρίσκεται μόνο στην υψηλή πολιτική, ο φασισμός δεν είναι μονάχα ένα πολιτειακό σύστημα. Ο φασισμός βρίσκεται κυρίως και στις καθημερινές μας σχέσεις. Οι κοινωνικές σχέσεις που βιώνουμε είναι βαθειά ανταγωνιστικές, απαιτούν να αφήσουμε την ανθρωπιά μας απέξω. Εμείς, ως αυτοοργανωμένη ομάδα αλλά και ως ατομικότητες, αρνούμαστε να πάψουμε να είμαστε άνθρωποι. Προσπαθούμε αγωνιωδώς να αναπτύξουμε χειραφετητικές κοινωνικές σχέσεις, να αγκαλιάσουμε το διαφορετικό, να εναντιωθούμε στη λογική του εμπορεύματος, να γιορτάσουμε την αλληλεγγύη και τη ζωή. Νοιώσαμε την ανάγκη να γράψουμε αυτό το κείμενο διότι δε θέλουμε να ζούμε σε ένα στείρο κόσμο ουσιαστικών. Για να δηλώσουμε ότι είμαστε εδώ και αγωνιζόμαστε, με σύντροφο τη μνήμη σου, για να ανακτήσουμε τα ρήματα.

Υ.Γ1. Η ποικιλομορφία είναι ζωή, η ομοιομορφία θάνατος.

Υ.Γ2. Οι δικοί μας νεκροί έχουν πάντα όνομα.

Α.Α.Σ Ασπάλαθος